



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21983/2023
17.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., које заступа Тијана Антолић, адвокат из ..., против туженог Града Ваљева, чији је законски заступник ЗПП града Ваљева и других, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5693/22 од 19.04.2023. године, у седници већа одржаној 17.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5693/22 од 19.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5693/22 од 19.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 7341/21 од 01.09.2022. године, исправљеном решењем истог суда П 7341/21 од 19.10.2022. године, првим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцима АА и ББ исплати износ од по 395.250,00 динара и тужили ВВ износ од 768.000,00 динара, укупно 1.558.500,00 динара, са законском затезном каматом од 01.09.2022. године до исплате. Другим ставом изреке обавезан је тужени да тужиоцима, као солидарним повериоцима, накнади парничне трошкове у износу од 266.280,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5693/22 од 19.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је пресуда Основног суда у Ваљеву П 7341/21 од 01.09.2022. године исправљено решењем тог суда П 7341/21 од 19.10.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је због погрешне примене материјалног права изјавио ревизију, са предлогом да се о истој одлучи као изузетној дозвољеној.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије применом члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 са изменама и допунама) Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Чланом 404. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (први став). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија (други став).

У конкретном случају, о накнади за наведене катастарске парцеле на којима је тужила сувласница и које на терену представљају улицу ... и ... у Ваљеву, чија је јавна намена предвиђена и планским документима донетим од стране надлежног органа, одлучено је правилном применом материјалног права уз утврђивање висине накнаде од стране судског вештака екомонске-финансијске струке, применом одговарајућих критеријума за утврђивање вредности градског грађевинског земљишта. На овај начин утврђена вредност одговарајуће накнаде за грађевинско земљиште експрописано радњама тужене без спровођења управног поступка не одступа од становишта израженог у судским одлукама Врховног суда и Уставног суда, сагласно чему не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 420. став 2. ЗПП прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана (којим је поступак правноснажно окончан) није дозвољено у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Поступак је започет тужбом поднетом дана 22.12.2021. године, а вредност спора износа од 768.000,00 динара.

Како вредност спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, у вези са чланом 30. Закона о ванпарничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић